

Brüsszel, 2026. július 3.
(OR. en)

10955/26

ECOFIN 879
UEM 298
SOC 421
EMPL 228
ECB
EIB

FELJEGYZÉS

Küldi:	a Tanács Főtitkársága
Címzett:	az Állandó Képviselők Bizottsága/a Tanács
Tárgy:	Következtetések a makrogazdasági egyensúlyhiány kezelésére szolgáló eljárás keretében végzett 2026. évi részletes felülvizsgálatokról – Jóváhagyás

Mellékelten továbbítjuk a delegációk részére a makrogazdasági egyensúlyhiány kezelésére szolgáló eljárás keretében végzett 2026. évi részletes felülvizsgálatokról szóló tanácsi következtetések tervezetét.

**TERVEZET – A TANÁCS KÖVETKEZTETÉSEI A MAKROGAZDASÁGI
EGYENSÚLYHIÁNY KEZELÉSÉRE SZOLGÁLÓ ELJÁRÁS KERETÉBEN VÉGZETT
2026. ÉVI RÉSZLETES FELÜLVIZSGÁLATOKRÓL**

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA:

1. RÁMUTAT, hogy az uniós GDP növekedése – miután 2025-ben elérte az 1,5 %-ot – az előrejelzések szerint lassulni fog, emellett a közel-keleti konfliktus következményei miatt 2026-ban az infláció emelkedésére kell számítani. MEGÁLLAPÍTJA, hogy az uniós gazdaság 2025-ben reziliensnek bizonyult, és az inflációs nyomás csökkent, ami megkönnyítette egyes régóta fennálló makrogazdasági sebezhetőségek enyhítését, bár a fejlemények tagállamonként eltérőek voltak. ELISMERI, hogy a változatlanul fennálló geopolitikai és kereskedelmi feszültségek rontják a növekedési kilátásokat, és növelik az inflációt ebben a továbbra is nagyon bizonytalan helyzetben, ami még inkább fokozza az egyensúlyhiányokkal kapcsolatos kockázatokat.
2. HANGSÚLYOZZA, hogy továbbra is fontos a makrogazdasági egyensúlyhiány kezelésére szolgáló eljárás végrehajtása azoknak az egyensúlyhiányoknak a feltárása, megelőzése és korrekciója céljából, amelyek ténylegesen vagy potenciálisan káros hatást gyakorolnak valamely tagállam gazdaságának, a gazdasági és monetáris uniónak vagy az EU egészének a megfelelő működésére. ALÁHÚZZA, hogy az átfogó elemzés döntő szerepet játszik a meglévő egyensúlyhiányok nyomon követésében és a lehetséges makrogazdasági sebezhetőségek azonosításában. ÚGY VÉLI, hogy a 2026. évi részletes felülvizsgálatok színvonalas és átfogó elemzést nyújtanak minden egyes vizsgált tagállam helyzetéről.

3. MEGÁLLAPÍTJA, hogy a Bizottság az egyes tagállamok előtt álló konkrét kihívások figyelembevételével összességében megfelelő elemzési eszközöket alkalmazott, és ezeket érdemi minőségi elemzéssel egészítette ki. ÜDVÖZLI az előretekintő elemzés alkalmazását és a releváns szakpolitikák értékelését, tekintetbe véve az egyensúlyhiány súlyosságát és alakulását is. NYOMATÉKOSÍTJA az állományi és áramlási mutatók fontosságát az értékelésben, a szakpolitikai intézkedések szerepét, valamint az eljárás uniós és euróövezeti dimenzióját. RÁMUTAT a különböző makrogazdasági változók közötti lehetséges kölcsönhatásokra. HANGSÚLYOZZA, hogy továbbra is nagy relevanciával bír a nemzeti gazdaságpolitikák tovagyrűző hatásainak és a globális fejlemények következményeinek az értékelése. HANGSÚLYOZZA az időben történő nyomon követésnek és értékelésnek, valamint az egyenlő bánásmód és az átláthatóság biztosításának a fontosságát, tényeken alapuló – a mennyiségi adatok, a kvalitatív információ és a végrehajtott szakpolitikák tekintetében is – értékelés alapján, valamint annak fontosságát, hogy az egyensúlyhiányok osztályozása objektív bizonyítékokon alapuljon, és azt valamennyi tagállamban következetesen alkalmazzák.
4. MEGÁLLAPÍTJA, hogy az inflációs különbségek növekedtek az EU-ban. ELISMERI, hogy az energiaárak 2026-os emelkedése hozzájárul az infláció általános növekedéséhez, és nem zárható ki az inflációs különbségek további fokozódása. MEGJEGYZI ugyanakkor, hogy a fajlagos munkaerőköltség növekedése az elmúlt évben mérséklődött, ennek ellenére számos tagállamban továbbra is magas. KIEMELI, hogy a költségek és az árak tartós eltérései alááshatják az egyes tagállamok versenyképességét, és konkrét problémát jelenthetnek az euróövezeten belül.
5. NYUGTÁZZA, hogy a folyó fizetési mérlegek egyenlegei 2025-ben javultak, de néhány tagállamban továbbra is jelentős hiány vagy többlet tapasztalható. MEGÁLLAPÍTJA, hogy – az értékelési hatásokat is tükrözve – a negatív nettó nemzetközi befektetési pozíciók 2025-ben összességében javultak, bár lassabb ütemben, a pozitív pozíciók pedig összességében romlottak. ELISMERI a magasabb energiaáraknak és a kereskedelem várt lassabb növekedésének a külső számlákra gyakorolt lehetséges hatását.

6. MEGJEGYZI, hogy a lakások 2025-ben gyorsuló ütemben növekedtek. ELISMERI, hogy a keresletet számos tagállamban támogatta a háztartások reáljövedelmének növekedése és a támogatóbb finanszírozási feltételek, miközben a kínálat korlátozott maradt. MEGJEGYZI, hogy több tagállamban fokozódott a lakások túlértékelésének kockázata. ELISMERI, hogy bizonyos strukturális elemek következtében a lakások várhatóan továbbra is dinamikusan fognak növekedni. A strukturális elemek közé tartozik a változatlanul meglévő lakáshiány – ami számos tagállamban azzal párosul, hogy a kínálati szűk keresztmetszetek felszámolása csak lassan halad előre – az adópolitikák, a nem hatékonyan működő bérleti piacok, és egyes esetekben az alternatív beruházások iránti kereslet, amely különösen a sekély tőkepiaccal rendelkező tagállamokban rontja tovább a helyzetet.
7. MEGÁLLAPÍTJA, hogy a háztartások és a nem pénzügyi vállalatok 2025-ben a könnyebb finanszírozási feltételek következtében több hitelt vettek fel. RÁMUTAT, hogy a finanszírozási feltételek azóta bekövetkezett szigorodása visszafoghatja a hitelfelvételt, és növelheti az adósságszolgálati terheket, különösen ott, ahol széles körben alkalmazzák a változó kamatozású hiteleket. TUDOMÁSUL VESZI, hogy bár az államadósság-ráta egyes tagállamokban tovább csökkent, számos más tagállamban növekedett, és meghaladta a világválság előtti, 2019-es szintet, és a hiánynak a néhány tagállamban tapasztalható növekedése miatt várhatóan tovább fog emelkedni. MEGÁLLAPÍTJA, hogy a nagyobb mértékű eladósodottság a közelmúlt magasabb államkötvényhozamaival párosulva magasabb kamatkiadásokat eredményez.
8. RÁMUTAT, hogy a bankszektor jó tőke megfelelési mutatókkal és magas szintű banki jövedelmezőséggel erőteljes és reziliens maradt. HANGSÚLYOZZA, hogy a nemteljesítő hitelek összességében a történelmi mélypont közelében maradtak, és kis mértékben tovább csökkentek azokban a tagállamokban, ahol korábban magasak voltak. MEGJEGYZI, hogy egyes tagállamokban továbbra is jelentős a belföldi állampapírokkal szembeni kitettség, és egyes esetekben az üzleti ingatlanokhoz kapcsolódó sebezhetőségek is megmaradtak.
9. NYUGTÁZZA, hogy Görögországban, Hollandiában és Svédországban a makrogazdasági egyensúlyhiány kezelésére szolgáló eljárás összefüggésében már nem áll fenn egyensúlyhiány. MEGÁLLAPÍTJA, hogy Görögországban csökkentek a magas államadóssághoz és külső adóssághoz kapcsolódó sebezhetőségek, kevesebb lett a nemteljesítő bankhitel, és a kedvező finanszírozási lehetőségek enyhítik a folyó fizetési mérleg jelentős hiányával összefüggő külső fenntarthatósági kockázatokat. MEGÁLLAPÍTJA, hogy Hollandiában enyhültek a háztartások adósságállományával és a folyó fizetési mérleg többletével kapcsolatos sebezhetőségek. MEGÁLLAPÍTJA, hogy Svédországban az ingatlanpiaccal és a magánszektor adósságállományának magas szintjével összefüggő sebezhetőségek továbbra is fennállnak, de kevésbé súlyos mértékben.

10. NYUGTÁZZA, hogy Olaszországban, Magyarországon és Szlovákiában továbbra is egyensúlyhiány áll fenn, ugyanakkor elismeri, hogy az említett országokban – különösen Olaszországban és Szlovákiában – némi javulás tapasztalható.
 11. TUDOMÁSUL VESZI, hogy Romániában továbbra is túlzott egyensúlyhiány áll fenn. MEGJEGYZI, hogy a költségvetési hiánnyal és a folyó fizetési mérleg hiányával összefüggő sebezhetőségek csökkentek, ennek ellenére továbbra is jelentősek, miközben a költségversenyképesség tovább romlik, bár a korábbinál kisebb mértékben.
 12. FELSZÓLÍT a makrogazdasági egyensúlyhiány kezelésére szolgáló eljárás teljes körű alkalmazására az európai szemeszterbe beépített, megreformált gazdasági kormányzási kerettel együtt, beleértve adott esetben a túlzott egyensúlyhiány esetén követendő eljárás aktiválását is. HANGSÚLYOZZA, hogy a gyors és folytatódó szakpolitikai intézkedések fontos szerepet töltenek be a makrogazdasági egyensúlyhiányok kezelésében, különös tekintettel a középtávú költségvetési-strukturális tervekben és az európai szemeszter keretében tett országspecifikus ajánlásokban foglalt intézkedésekre.
-